

૨૨૫૨૦

Copy Right

C. M. Chhab

કુપી પાલીશના પરાકમથી ભરપુર

એક વાંચવા...

જહાર પટેલીયુક નામ

મ... ઉર્ફ મરીયુ

અમદાવાદ

અથવા

મુજરાતી કોપીરાઈ

૧૧૬૪૦

હાકુની દીકરી

અલીશય અબ્બાસી પમાડનારી ડિટકટીવ નવલકથા એકવાર જરૂર વાંચો
સુંદર ચોત સાથેનું પુસ્તક લગભગ ૧૫૦ પાના છતાં કોમલ ૧૨ આના-
શા. યુનીસાલ મગનલાલ બુકસેલર-રાણીતળાવ-મુરત.

જાત જાતના મુગંધીદાર અને થંડા વસાણાઓ નાંખી બનાવેલું

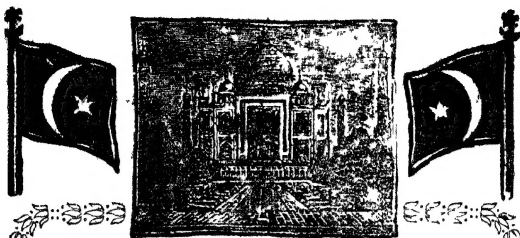
ચોખ્ખું ધૂપેલ

અને

આમળાનું તેલ

દરેક જાતના તેલો, અન્તરો, અગરબત્તી, કેશર, વગેરેના જાણીતા વેપારી
સરૈયા અધર્સ. જૈની બરાનપુરી ભાગેળ-મુરત.

મુરત બરાનપુરી ભાગેળ અનાવિલ કોળની પાસે શ્રી 'અનાવિલ બંડ'
પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિંદજી હાથિલાલ નાયકે છાપ્યું.

માશૂકે ○ મે'ફીલ

ભાગ ૧ લો.

યાને

અને ૨ ભે.

બાગે-ગુલશન.

ગઝલે—નાઅત—તજે—કબ્લાલી.

સખ હીંદકા ડંકા આલમમે બજવા દીયા કમલીવાલેને—
 માંગ અપની ઘટાને બીજલીસી ચમકા દીયા કમલીવાલેને
 સખ હીંદકો ઉશકી આલમમે ચમકાદીયા કમલીવાલેને
 કાફીર કી ઝખાંસે અટલાહ પઠવા દીયા કમલીવાલેને
 જુલફાંકી લપીસે આલમકો મેહકા દીયા કમલીવાલેને
 એક સાંપસા દીલપર આશીકકે લહરા દીયા કમલીવાલેને
 કુકારકે છુટે છુટ ગયે છુત દુન્યાકે સખ દુટ ગયે
 જખ લાઇલાહા ઇલટલાહ ફરમા દીયા કમલીવાલેને
 વો કમલી અજખ લાકીમતથી કીસનાઝસે હકને સરપેધરી
 સખ ઝરકે દુશાલેવાલોંકો શરમા દીયા કમલીવાલેને

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
 અમદાવાદ
 ગુજરાતી કૌપીસાર્થ-સંગ્રહ

ગઝલે,—જમાલી—તર્જે—કંવાલી.

સાખીર તુમ્હારા નકશા, આંખોમેં છા રહા હય.
 સાખીર તુમ્હારા જલ્વા, દીલકો લુભા રહા હય,
 કલચરકી બદશાહી, સાખીરકો દી-ખુદાને
 સાખીરકે દરપે બન્દા, ધુની રમા રહા હય.
 દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ, ઉઠતા કદમ હય હરદમ.
 સાખીરકા શૌક અયાસા, દીલમેં સમા રહા હય.
 આઈનએ નઝરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
 શાને ખુદા કે સાખીર, જલ્વા દીખા રહા હય,
 હય લખપે નામ સાખીર, દીલમેં મુકામ સાખીર.
 સાખીરકે દરકા રસ્તા, વાજુદ ખતા રહા હય,
 ઉશશાક કો ખુલાકર, ઉલ્કત જતા જતા કર
 મયદાને હુ ફી સાખીર, બસ્તી બસા રહા હય
 ખીસ્તરસે અપને ઉઠકર, ચલ તુ બસુ યે કલચર
 સાખીર તુઝે જમાલી—દરપર ખુલા રહા હય
નાટકે—વિર કેશરી— —તર્જે, કંવાલી—

જખ દીલ ન હો કામુમેં તો, કયા મેરી ખતા હય, યેહ શાને ખુદા હય,
 સય હય જો મહોખ્તમેં કીસીને કહા હય, આદત હય બલા હય,
 આઝરે મોહબતસે, તો અલ્લાહી બચાએ, યેહ ગમ ન દીખાએ,
 યહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઈ દવા હય, ખેકાર દુઆ હય,
 શાયદા કો લગે કોનસે અંદાઝ, તો દેખો, કુછ ગૌર તો કરો,
 મરતા હય તો મરનેકે સીવા, કોન જીયા હય, આખરકો ફતા હય.

નાટકે—ચંદ્ર મધુરી—તર્જ—ઉસ્તાદી.

તેરે લીરે જોખનીઆં બનાએ-
રખુંગી; સો તેરે લીયે,

સોનેકા ઘડવા હય ચોર-
ઘડે પર આરી-યાર.

ગંગાજલ પનીયા ભરવાએ-
રખુંગી; સો તેરે લીયે-તેરે.

કુલ મંગાયા મયને-
તુરા બનાયા ચાર

કુલનકા ગજરા બનાએ-
રખુંગી; સો તેરે લીયે-તેરે

હાર લી પહેરા મેને-
પહેરી બંગરીયાં ચાર,

ઝુલ્ફેમે મોતીઆં બંધાએ-
રખુંગી; સો તેરે લીયે-તેરે

અસીરેહસ—તર્જ—ગાયન,

એજ મુજે મંગવા દો જન સદમે સીતારેકી અંગીયા.—એજ.

ગાલોમે લાલી, કાનમે આલી, મેં તો પહેરુંગી પ્યારેકી અંગીયા.—એજ.

મુયે દરજીતે અંગીયા બિગાડી, મુજે લાદો બનારસકી સાડી;

જરમે આલાહો મસાલા, મુજે ગોટે કીનારીકી અંગીયા.—એજ.

અપને સૈયાકી આલી મે ભોલી, મુજે લાદો બનારસકી ચોલી,—એજ,

જરમે આલાહો મસાલા, લાદો કીનારેકી અંગીયા.—એજ,

ગઝલો-નશીયત—તજો—કવ્વાલી.

કુરકતમેં મુખતેલા હું, ખવાળ ઇધરતો દેખો.
 વહ્લાહ તડપ રહા હું, ખવાળ ઇધર તો દેખો,
 મુશ્કીલકુ શાઈ કીજે, હાજત રવાઈ કીજે,
 સો જનસે શીદાહું, ખવાળ ઇધર તો દેખો.
 ખવાળ મઇનું ચીશતી, લીલાહ અચાવો કીશતી,
 તુપ્રાનમેં ફંસાહું, ખવાળ ઇધરતો દેખો.
 અજમેરમે ખુલાલો, રોળ મુઝે દીખાદો,
 ઉલ્કતમેં મર ફીટા હું ખવાળ ઇધરતો દેખો,
 કહીએ મેરી ખતાલી સુનતે નહીં જરાલી.
 હરદમ પુકારતા હું, ખવાળ ઇધરતો દેખો,
 ચાહે બનાવ મુજકો, ચાહો ખીગાડો મુજકો.
 બદનામેં હો ચુકાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો.
 હોળય નશયતકી સળ ખીન—અયસે મેરે આકા,
 બેકસ હું બેનવા હું, ખવાળ ઇધર તો દેખો.

અનવર કાવ્ય—

રાગ, પદ, કાલીંગડો.

કયા કહેના હાલ ફકીરંકા ? ફકીરંકા ગુર પીરંકા ? કયા-ટેક.
 કાઈકો પસંદ હે મહેલ હવલી, માલ ખઝાના હીરંકા ! કયા-૧
 કાઈકો પસંદ હે શુકી રોટી, ઓર બિઠાના હસીરંકા ! કયા-૨
 આશક મસ્ત ફકીર અલ્લાહકે, બાવ ન પૂછે અમીરંકા ! કયા-૩
 ગરીબ ગુન્હેગાર અજઝ અનવર પાર નહી તકસીરંકા-કયા-૪

નાટકે—અસીરે હિસ—તર્જે—ગઝલ.

મળહ દેતે હય કયા ચાર,
તેરે બાલ ધુધરવાલે,
નીકલી મેરે દીલસે આહ,
બતા યા વોરશ કે માહ.
દેખા દુશ્મનકે હમરાહ,
દોનો હાથ ગલેમે ડાલે,
પેહલે થી મુજશે તકરાર,
અબ તું કયુ કરતા હય ખ્યાર.
અબ તેરી તરફસે ચાર,
મેરે દીલમે પડ ગયે છાલે,

તેરી ભવે હય યા શમશીર, તેરી ચીતવન હય યા તીર.
હય આખે ખુતે બેપીર, યા હય જહોર ભરે દો ખ્યાલે.
કોઈ દમકા હુ મેહમાન, એક નજર ઇંધરબી જાન.
તેરી આખોકે કુરબાન આ, મુહ ફેરકે જાને વાલે.

ગુલબારે—લતીફ. તર્જે—કબાલી

દોજહાં રોશન હે જુસ્મે, એસા દીલબર કોન હય,
બાસ મેહબુબે—ખુદા. અહ્લાહો અકબર કોન હય,
હક સે હમકો બખ્શવાકર, ખુદા મે લે જાએ ગે,
આ પમા હામી પયમ્બર, દી'કા સરવર કોન હય,
હુ તો હોને કો નબી યા મુસ્તુફા લાખો હુએ.

આપ સે રૂબે મેં સળ કમન્હય બરાબર કોન હય,
 દોજહાં કે હો તુમી તો બાદશાહ સરદારે દી,
 દોજહાં મેં ચા નબી અબ તુમ સે બડકર કોન હય,
 શાએરી મેં મીર ગાલીબ દાગ થે કામીલ લતીફ,
 થે વોહી ઉસ્તાદે કુલ, ઉનકે બરાબર કોન હય,
 (ગુલશને રહેમત)—કન્વાલીયે-ગઝલ.

સીયહ કારીયાં સબશવા કમલી વાલે,
 મોહમ્મદ હબીબે ખુદા કમલી વાલે,
 મુજે અપના જલ્લા દીખા કમલી વાલે,
 કે હું મેં તેરા મુબતીલા કમલી વાલે,
 બને તાકે સાચા તેરા છત્રે રેહમત—
 ચહાંસે વહાં ઊડ ગયા કમલી વાલે,
 પસંદ આઈ ખાલીકકો મેઅરાજ કી શબ,
 તેરી કાકુલોં કી અદા કમલી વાલે,
 તુ કર સાચા જુલ્ફેંકા જુક આઈ સરપર,
 સીયા કારીયોંકી ઘટા કમલી વાલે,
 ગરજતે હેં બાદલ ચમકતી હય બીજલી,
 તુ કમલીમેં અપની છુપા કમલી વાલે,
 ઇબાદતમેં હર શામકો સુજહ કરના,
 હમારે લીયે મરહુબાં કમલી વાલે,
 પસંદ આઈ ખાલીકકો અદ્લા હો અકબર,
 ઇબાદત તેરી મરહુબા કમલી વાલે

તર્જે—ચાર બચત. ગઝલે—રહમત જાન, અજમેર.

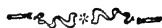
જોગીકા બરન હમને—
લીયા ચારકી ખાતીર.
મસજીદમેં બને મુદ્દા—
તો મંદરમેં પુજારી
દરગાહોં મેં સજાદહ—
નશી બનકે ગુજારી
હર નગરી મેં હું ઢાકીયા
બન બનકે ભીકારી.
કયા કયા ન કીયા
મયનેતેરેદીદારકીખાતીર

જોગીકા બરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર.
પંડીત બી જફરહાબી મેંયાને લી બુલાએ
સયારે મનાસો કેા લી દીન અપને દેખાએ
હર અમીલો કામીલ સે વજીહે લી પડાએ
કયા કયા ન જતન કર ચુકા દીદારકી ખાતીર
જોગીકા બરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર.
મજનુ કી તરહ ફિરતો હું આ વા રહસા બન બન
ઇશ આતશે હીજરાં મેં જલા જતા હે તન મન
ઉસ બુત કી મોહબ્બતમેં બના શીકલે બરહમન
માબુદ રંગે હચ મેરી બુનાર કી ખાતીર

જોગીકા બરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર-
 નાકુચ્છ મેં પાયા ન ઉસે બાગે અર્જ મેં
 કઆબે મેં ભી હુંઠા ઉસે કાશીકે મકાં મેં
 મસજીદ મેં મીલા આર ન મીલા કુએ બુતામેં
 દર દર મંચ ફિરા અપને ખરીદારકી ખાતીર
 જોગીકા બરન હમને લીયા ચારકી ખાતીર.
 રહમતસે નહિ ચાહીએ દીલદાર કીનારા
 મુદ્દત સે દીલો જાંસેહું મંચ શયદા તુમહારા
 લીલાહ બુઝા આતશે હીજરાં કા શરાશ
 બેચેન હુવા જતા હું દીદાર કી ખાતીર
 જોગીકા બરન હમને લીયા ચારકે ખાતીર-
ગુલજરે—લતીફ તજે—કવાલી.

રૂખસે નકાબ ઉઠાદો બંદા નવાઝ ખવાન્,
 જલવા મુઝે દીખા દો બંદા નવાઝ ખવાન્,
 મજધાર મય હે નેયા ઓર આપ હો ખેવૈયા
 કશ્તી મેરી તિરાદો બંદા નવાઝ ખવાન્,
 જો દેખે વોહ કહે યે મસ્તાના હે નબી કા,
 મેહ એસી બસ પીલાદો બંદા નવાઝ ખવાન્,
 અબ તો ગુનાહ પે અપને હમ હોચુકે પશેમા,
 માલીકસે બક્ષવાદો બંદા નવાઝ ખવાન્,
 ગમમે હય મુખ્તલા યે આશિક લતીફ બેકસ,
 ગમસે ઈસે છુડાદો, બંદા નવાઝ ખવાન્.

ગઝલો. મુશા—નઈ-કબાલી.

હસને કહા હસરત કયા
મયને કહા દીદાર કી.

હસને કહા કયા આરઝુ
મયને કહા સરદાર કી

હસને કહા બેશ હે કયું
મેરી ગલીમે ખાક પર

મયને કહા હાજત નહીં
મુજકો ગુલે ગુલનર કી

હસને કહા કયા હાલ હે બતલાઓ કયસા હે મીઝાબ,
મયને કહા હાલત બોહત અબતર હે કલમે ઉઝાર કી,
હસને કહા બતલા મુઝે જખ્મી હુવા કય દીલ તેરા,
મયને કહાં જખ્મ હો ગઈ દીદ અખ કચો ખમદાર કી,
હસને કહા કયા હે તમન્ના ઓર કયા હે અરમાન તેરે,
મયને કહા દેખતુ ઝલક બસ રચો પુર અતવાર કી,
હસને કહા કયા નામહે ઓર કયા હે મતલબ સય બતા,
મયને કહા મુશા કો હે બસ આરઝુ દીદાર કી,
ગલશને રેહમત-તજે. કબાલી. “શાને મોહંમદ”

પડોહ કલમા મોહંમદકા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
કરો ઇસલામકો કાઈમ, મોહંમદ નામ લે લેકર.
કરો જન્નતમેં ઘર અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર
મોહંમદકો કરો રાઝી, મોહંમદ નામ લે લેકર.

તુમ્હેં અય મોમીનો લાઝીમ-હયહો હઝરતકી ઉમ્મતમેં.
 બનઓ દીનકા ડંકા, મોહંમદ નામ લે લેકર
 ઉમર પાડકને કયસા, મીટાયા કુત્રે જુલમતકો
 જગાયા દીન એહમદ કા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
 ઇસી ઉમ્મતકી ખાતીરસે, ગયો થે ગારે તીરહ મેં.
 સહાંબાને બહોત હુંઠા, મોહંમદ નામ લે લેકર
 ચેહી હે આરઝુ મેરી, કે જા હઝરત કે રવજે પર
 કડં વાં શુકકા સીજદા, મોહંમદ નામ લે લેકર
 દરે જન્નત મે પુછા જાયગા-હો કીસીકી ઉમ્મત મેં.
 બતાઉં મેં નખી અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર
ગઝલે-કલયર—શાને મીરાં.

સૈયદ મીરાં વલી દાતાર, સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
 તેરી સુરત લોલી લાલી, નેનેન પ્રેમ રંસ મતવાલી,
 જુદફે કાલી કાલી પીયારી દીખલા, ચાંદસે મુખડેવાલે-સૈયદ
 તેરા શુબખદ માહ મુનવર, તેરા કુવાહે ચશમએ ટાસર
 રશકે તુબા તેરા મીસવાક, જીસકે ફેઝ જહાં મેં નીરાલે-સૈયદ
 છોડી મસજીદ મનકા માલા, રેહમત લેજ્યો લેજનહારા,
 અબતો જપું હું નામ તેહારા, મવ્લા ઇસીમેં હમકો નીલાલે-સૈ.
 જીએ પરીત કા હે એકરાર, દીલકા પુરા કરો ઇસરાર
 છોડા તેરે લીયે ઘરખાર, અબ કાંહ બેઠે ચીલમન ડાલે-સૈયદ.
કલયર આબેજા આયા દરપર, રો રો કહે વો સાહબ સરવર,
મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે, મીરાં દાતાર લોલે લાલે-સૈયદ.

ગઝલે-મુશા—તને કંવાલી

૩૩૩૩૩૩

દેને પીરાકે જાના દીલકો

સતા ગદા હય

મીનેસે દમ નીકલકર, આખોમે

આ રહા હય

જવવા દીખા દીખા કર રખંડો

ધુપા રહા હય

દેખો હસા હસા કર, જાલીમ

કા રહા હય

ફરમે બાહર આઈ, મસ્તોડો

આપને સાકી

સાગીર પીવાપીવા કર, એ ખુદ

બના રહા હે

બક નિગાહે ઉતરી

અમકે રવા હમારા

ના લગા રહી હય, આર એ ખુદા રહા હય

રક્તારમય શીતના શીતને મય સોરો મેહસર

જગતે મુના રહા હય મોતે જગા રહા હય

મય માગતા હુ ખોસા વાહ દે રહે હય ગાવી

એ લેતો દેતા કેળા તુરંદે દીખા રહા હય

અબરકા એક ધમારા મુજબો દીખાદે મુશા

આખોમય દુશ્મનોડો છુરીના ચવા રહા હય

ગઝલો. ગુલદસ્તે મેહરીશ— તજે-કવાલી.

નારમે તુર જલવે તુમા હો ગયા.
 થીજો દોજખ ચમત ખુદ કા હો ગયા.
 એક કી ખાલ મુલતાન મેં ખીચી ગઈ.
 એક કલીયર મેં સાખીર પીયા હો ગયા.
 એક દેહલી મેં બનકર નીઝામી હુવા.
 એક ગજેશકર ખા ખુદ હો ગયા.
 એક કા છસ્મ કીડો ને ચક્તની કીયા.
 એક આરે સે ચીર કર ફના હો ગયા.
 એક દારે શરીઅત પે ખીચ ગયા.
 એક કા તેગ સે સર જુદા હો ગયા.
 એક અરશે બરી પર ખુદા સે મીલા.
 એક હઝરતે હયા સે બરસું જુદા હો ગયા,
 એક કલંદર હુવા એક ખવાબ કુતુબ.
 એક કા મરતયા ગોસ કા હો ગયા.
 એક હુમ ખાતુને જન્નત ફાતમા.
 એક મુસ્કીલ કુશા મુરતઝા હો ગયા-
 એક લેલા કે ગમ મેં હુવા મુખતીલા.
 એક શીરી કે ગમ મેં ફના હો ગયા.
 જો ન દેખાયા વો હકતે દીખલા દીયા.
 એક પયદા હુવા એક ફના હો ગયા.
 એક કે હલક તીશના પે ખંજર ચક્ત.
 એક કા ઝહેર સે ખાતીમા હો ગયા.

ગઝલે-લતીફ તર્જે-કબાલી.

પ્યારા હય ખુદા જીસે વો હકયા-
માહેલકા હય, મેહખુએ ખુદા હય
કોનેનકા માલીક વોહી મતબુખ-
હુવા હય. કયા સલ્લેઅલા હય.
અય ખનમે રસુલ ખતમે નાખુવત
હુદા તુજપર તુ સગકા હય સરવર
તુજસા તો નખી કોઇબી ન હોગા-
ન હુવા હય. ખસ નામે ખુદા હય
કુરઆન મોહમ્મદપે દીલો-
જાનસે મંય હુદમાનસે મંય હું
કુરઆન પે જા કિસપે પે દીલ કિસ-
પે શીદા હય વોહ તુરે ખુદા હય.
પે જા કે સખા કેહના રમુલે-
અરખીસે-મક્કી મદની સ.

ખીમારે મોહબતકા તેરે હાઝ ખુરા હય. તુ જીસકી દવા હય.
અરમાં હય લતીફ અય તો પેલી, દેખું મદીના હઝરતકા કરીના.
ચા રખ વહાં પહોંચ્યા તુ જહાં તુરે ખુદા હય પે મેરી દુઆ હય.

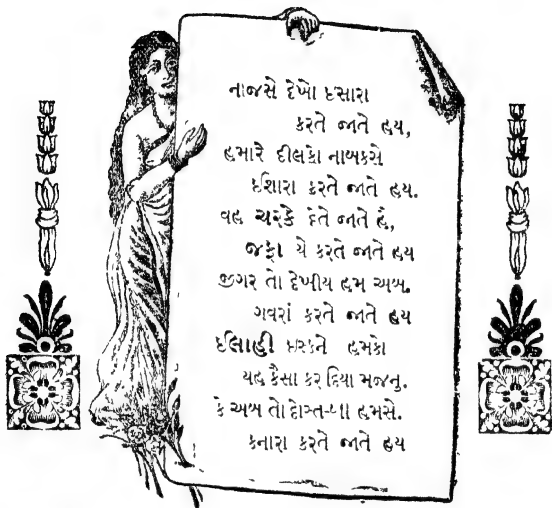
ગઝલે, ફઘ્ર-હીરાબાન. મુંબાઈ—

આશીક તેરા કિધર હે મકકે મદીને વાલે,
તુઝકો લી કુછ ખબર હે મકકે મદીને વાલે,
આરામે અયેન કીસકા મુસ્તાકે વસ્લ તેરા,
આવારા દર બદર હે મકકે મદીને વાલે,
દીન રાત રંજ સેહતા, ઉફે લી ન મુહસે કેહતા,

મેરાહી યે જીગર હે, મકકે મદીને વાલે,
 ગુરખતકા હાલ કીસ્સે. તેરે સીવા કહું મેં,
 તુહીતો ચારગર હે, મકકે મદીને વાલે,
 તુઝસે કલાંતો મીલકર. દીલકો ખુશી હો હાંસીલ,
 રોનાતો ઉઝ ભર હે મકકે મદીને વાલે,
 જયસી સઝાહો સુમકીન, દે ફૂંખ પુર ખતાકો,
 દર પર હે સર ઝુકાયે, મકકે મદીને વાલે,
 ગુલશને રહેમત— ગઝલે-કબ્જાલી.

મોહ'મદકી અલ્લાહવાલી : કમલ્યા
 નથી સીરરે વેહદતસે ખાલી કમલ્યા,
 ઘટાકો લી આઈ સરે ચર્ખ ગયરત,
 જો દેખી મોહ'મદકી કાલી કમલ્યા,
 ન ઈશકે શહેદીમેં લાયા દુશાલા,
 ફકીરોનેં અપની સંભાલી કમલ્યા,
 હુવે દેખકર મસ્ત સખ કમલી વાલે,
 નખીને જો કાંધે પે હાલી કમલ્યા,
 તુમહેં જાનકર જેનઝીરે દો આલમ
 હમેં ચાહીએ જે મીસાલી કમલ્યા,
 મુકામે અદખ જાનકર હર ગદાને,
 દરે શાહુદીપર બીછાલી કમલ્યા,
 યે હય રોઝે મેહશર પતા મુસ્તુકાકા,
 પડી હોગી કાંધેપે કાલી કમલ્યા,

મીસ-કાલીજન—રાગ, જલાકી ધુન, તાલ, લાવની.

નાજસે દેખો હસારા
કરતે જાતે હય,
હમારે દીલકો નાખકમે
દશારા કરતે જાતે હય.
વહ ચરકે દેતે જાતે હે,
જકો યે કરતે જાતે હય
જગર તો દેખીય હમ અખ.
ગવરાં કરતે જાતે હય
દલાહી મરકતે હમકો
યહ કૈસા કર દિયા મજનુ.
કે અખ તો દોસ્ત-યા હમસે.
કનારા કરતે જાતે હય

ગઝલે-કાઝી —: માંડ-હુમરી:—

અજમેરકે ખાશી મનમોહન મોહે દીગ્ગે દરસ દીખાયે,
મોરા તડપ તડપ જાયા જાયે, ખવાજા મોહે દીગ્ગે દરસ દીખાયે.
નખી અલી હસનૈનક તુર, એનસાની ગૈસુસ-સકલૈન,
સગરે વલી ચેહ પુકાર, કરત હું ઠારે તુમારે દવાર,
ખવાજા ઉસમાન કે રાજકુમાર, ખવાજા મોહે દીગ્ગે દરસ દીખાયે,

ચંદ્ર બદન અગ લોચની, નૈના-માથે તીલક સરતાજ,
 હિન્દકે મહારાજેકે રાગ, ખવાજ ગરીબ નવાજ,
 તોરી સુરતપે બલહાર-ખવાજ, મોહે દીજો દરસ દીખાયે.
 ખવાજ કુતુબ એર ગંજ શકરયા સાખીર નીઝામૂદ્દીન,
 સગરે વલયનમેં સરદાર, તુમ્હી હો ખવાજ મઠનુદ્દીન,
 તુમતો તારોમેં જોસે ચાંદ, ખવાજ મોહે દીજો દરસ દીખાયે,
 આન પડાહું દરપે તુમ્હારે, છોડકે મેં ધરખાર,
 જો કુછ ખીપતા ખીતી હૈ, ખવાજ જનત હો સરકાર,
 તુમતો કાઝીકી રખીયો લાજ, ખવાજ મોહે દીજો દરસ દીખાયે.

નઈ, ગઝલ-કબાલી.

તુ વોહ મય ખુશી હૈ, અય જલ્દયે જાનાના,
 હય ગુલ હૈ તેરા બુલબુલ. હર શમય હૈ પરવાના.
 યહે જુસ્મ હકીકત મેં કયા દેખે સીવા તેરે,
 સીજદેસે હયેં મતલબ કઅબા હોકે ખુતખાના.
 યારખ ઇન્હી હાથોસે, પીતે રહેં મતવાલે,
 અજમેર કા સાકી હો, બગદાદકા મયખાના.
 યારખ ઇન્હી હાથોસે પીતે રહેં મતવાલે,
 યારખ ચેહી સાકી હો યારખ ચેહી મયખાના,
 મસતીમેં ભી સર અપના સાકી કે કદમ પર હો,
 ઇતના તો કરમ કરના અય નઅજીશે મસ્તાના,
 કીસ્મત હૈ તો ઉસકી, હૈ આંખેં હૈ તો ઉસકી હૈ,
 જુસને તુજે દેખા હૈ અય જલ્દયે જાનાના,

ભાગ

ખીન્ને

— ૭૮૬ —

— ૭૮૬ —

રશીકે મહેફીલ—ગઝલે મુસા-કબાલી.

જહાં મય લાખો હશીન દેખે મગર ઝો સાજન કમલીયાવાલે
 ન રંગ તુજસા ન રૂપ તુજસા ન તુજસા જોયન કમલીયાવાલે
 પદુંગી પૈયાં કશ્ગી મીનત ચરન પકડ કર ન જાને દુંગી.
 કબી જો સપનેમેં તુમ દયાસે દીખાદો દરશન કમલીયાવાલે
 રમાકે તન પર બબુત અપને કશ્નીયા પેહની લટેં બઝાઈ
 જુગનીયા બનકર તદાસમય શીરતહું બનબન કમલીયાવાલે
 યે રેયન કાલી શીરાકવાલી મુની સેજરીયાપે કયું ન તડપું
 કે લગા રહી હે ખીરહાકી અગનીયા ટુકત હે તન મન કમલીયાવાલે
 ખુલાલે દુવારપે મોહએકો કે જાન ખીપતાસે મેરી છુટે
 પડી હે કાલી બલાહી પીછે યે હીન્દ બેરન કમલીયાવાલે
 જમીન અન્બેર છા રહા હે, કમલીયા મુહસે ઉડા દે અપને
 ધલાહી હોં ચોવદા તઅક મુનોવર દીખાદે જોયન કમલીયાવાલે
 હમેહે મુસા મદીનેકી ધુન ન બાએ હે લુધીયાંના નગરીયા
 ખુલાલે ચરનોમેં તુ અબ અપને ચરે ઝો સાજન કમલીયાવાલે

શાને શાળીર—

ગઝલે-કબાલી.

બુઝે હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે,—
 દીલ મેરા મુસ્તફા પર નીસાર હે
 મંચ ને દુન્યા મેં આકે-લો કુચ્છભી ન ક્રિયા,
 જો ક્રિયા હે વો મંચને બુરા હી ક્રિયા હે,
 રખ્યા સર પર ગુનાહોં કા ભાર હે,....બુઝે
 બેહરે ઇસીયાં મેં મૈલા હે કસ્તી મેરી,
 ના બુદા બનકે કર સર પરસ્તી મેરી,
 મેરે બેઝકા તુંહી બેવન હાર હે,....બુઝે
 રોજે મહેશરમેં પુછેગા મુઝસે બુદા
 મય યે કહે હુંગા કદમોં મેં સરકો ગુકા
 બંદાએ આઝીઝ તોરા ગુનેહગાર હે....બુઝે
 દીયે મસ્તાને ઠોકરસે મુરદે જલા
 કુમ્બે ઇંજહી કહા તબ યે પાઈ સજા
 ચલી ખુંકી બદનસે કુવાર હે....બુઝે
 જસકી આંખાં મેં બાગે મદીના બશે
 વોહ તો સર સબઝ ઇન્શાં કયું ન રહે
 જસપે રહમત દી બસે પુવાર હે....બુઝે
 ખુવાર કરતી હે આશીકકો દીલકી લગન
 કેસબ ફરહાદ બન કર ફીરૂં કોહબન
 બીકે યુસુફ મીસર કે બાઝાર હે....બુઝે
 રંગે કપડે પહેન બેસ જોગીકા કર
 ઉઠા બીસ્તર બગલમે મદીને કો ચલ
 તુજે કીસકા ઝહુર ઇન્તીઝાર હે....બુઝે

શાને-મીરા. ગઝલે, કલચર.— —ૐૐૐૐૐ—

અય દીલે નાદાં ન ધખરા
ચંદ રોજ
ધસિ જહાંમેં હેઅ સસેરા
ચંદ રોજ
કુરખ હક તુઝકો અગર
મનજુર હો,
છોડ હમની હો ખીગાના
ચંદ રોજ
ગૌરકી સખતીકા સદમા
યાદ કર
ખાટ આર ખીસતરકો સોના
ચંદ રોજ

કામ ના આગેગા પેશે હક સીવા. જોઈ બચ્ચે માર્ગ બાપા ચંદ રોજ
મુરસલામે મુસવુદ્રાઈ કે મીવા, કર ગએ સખ નામ અપના ચંદ રોજ
વકત હે, હુશીયાર હો ગદલતસે તુ, કલચરી દુન્યામેં જનાહે ચંદ રોજ

રામાગ્રાફ-નં. ૫૧૨. —ઉસ્તાદી લજન—

અલી જીકરલે, મુરખ મનવા, પીછે તું પછતાવેગા,
.... રે ભાઈ, પીછે તું પછતાવેગા.
ધસ દુનીયામેં કહેત કબીરા, ફેર જનમ નહીં પાવેગા[ર]-અલી.
દેરે દીલાવે નામ મૌલાકે, દેવેગા તો પાવેગા,
.... રે ભાઈ, દેવેગા તો પાવેગા.
ગયા વખત ફેર નહિં મીલનેકા, ખાલી હાથે જાવેગા[ર]-અલી.

દુનિયારે દૈલત માલ ખળના, સંગ ન તેરે આવેગા,
 રે ભાઈ, સંગ ન તેરે આવેગા.
 મહેલ મહેલીયાં, ખાગ-ખગીયા સખ છોડકર જાવેગા[ર]-અલી.
 હાથીરે ઘોડા, ફેાળુરે લશ્કર, ઘરકુલ્લે ચૌકી ખીઠાવેગા,
 રે ભાઈ, ઘરકુલ્લે ચૌકી ખીઠાવેગા,
 દીલકે ભીતર તનસે મનડા, જમરા જીવ લે જાવેગા[ર]-અલી.
 રોજ મહેશરમેં, નિશદીન જોલે, પાક મોહંમદ આવેગા.
 રે ભાઈ પાક મોહંમદ આવેગા,
 નખી મોહંમદ મુસ્તફા, કુલ્લ આલમકુ ખતલાવેગા.-અલી.
ગઝલે-રફીક-શાને-સાખીર, તજે-કબાલી.
 હેમુદદઆએ દીલ યહે હરખાર ખીર સાખીર,
 દેખું મંચ આકે તેરા દરખાર ખીર સાખીર.
 જામે વીસાહ મુન્નકો ખહેરે ખુદા ખીલાદો,
 પુરકત કી તીશનગી સે હું જેનર ખીર સાખીર,
 દરખાર મેં ખુલાલે રોજ મુજે દીખાદે,
 લખ પર મેરે ચેહી હે તકરાર ખીર સાખીર.
 હર એક રાજ હક ને તુમપે અયાં કીયા હે,
 હો વાકીફે રમુજે ગફકુર ખીર સાખીર.
 હર એક કે હે દીલ કી ઉમ્મીદ મીલતી રહેતી,
 અયસી સખી હે તેરી સરકાર ખીર સાખીર.
 ખાદીમ રફીક કી હે, મુદદત સે આરબુ યહે,
 દેખું તુમહારા આકર દરખાર ખીર સાખીર.

શાને શાખીર-ગઝલે-કુમરી.

પ્યારે પીયા મોરી રંગદે ચુનરયા,
ઘોખીયા ઘોવે સારી કુમરીયા.
મદદ મત્વાગી ભદ્રા મય નીગમી,
કાલુ કી નલિ મોલે આજ ખખ-
રયા-પ્યારે.

—“શીર”—

મય બે ગુન બે ગયાન હુ તુમ-
રાગ્ગન કે મહારાગ.
અપના કરકે રાખીયો બાદ ગંગી-
લાગ-પ્યારે.

ગઝલે-કન્વાલી,—“ મહેતાબખાં આગરા ”

તેરે જોગમે પેહની કફની, મેરે બાંકે જવાન મદની
ચેમય બોલુંગા રોજે મહેશર, વોહ આતે હંચ બાંકે સરવર.
તુમ દવરોજ વેશે કરની, મેરે બાંકે જવાને મદની
નુર ટપકા નઝરસે, પટકા નીકલા હંચ કમરસે.
અલ્લાહરે નાજુક બદની, મેરે બાંકે જવાન મદની.
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મય પડું તોરે પૈયાં.
કીજે ન મોરી દીલ શીકની, મેરે બાંકે જવાન મદની.

હર શુભમે તેરી ખુ હય, હર રંગમે તુહી તુ હય.
 તુજે ચંપા કહુ વા સમની, મેરે બાંકે જવાને મદની.
 હર નૈનોન કે કતારે, આબ આબરૂ કે સહારે.
 રખતી હુ તેરી લજની, મેરે બાંકે જવાને મદની.
 મય રખતી હુ ચેહ કુરકત કયુંકર નીલેગી ઉદ્ધત.
 મય હુ હીંદી તુ હય મદની મેરે બાંકે જવાને મદની.
 શાયકકો હો જો રોજો મહેશર, સમઝુગા વતનસે બહકર
 અલ્લાહરે ગરીબુલ વતની, મેરે બાંકે જવાને મદની.

રેફીકે મેહફીલ. ગઝલે-મુશા તજે—કવાલી.

હે કૂચ ઉતરા હુવા સેહરા કબાકે ખન્દ ટુટે હે,
 બતા સબકો મજે કીસને, તેરે જોબન કે છુટે હે,
 ન તુ સચ્ચા ન તેરી બાત સચ્ચી કોઈ પાઈ હે,
 સરા સર તુલી ઝુટા હે તેરે વાએદે લી ઝુટા હે,
 અનારોં કે ચમન મે દાંત બટટે કર દીયે તુજને,
 તેરે બુટેસે કદમે દો સગુફે ખુબ પ્રુટે હે,
 ન આએગેં કીસીકે દામમે વો મુઝે દીલ હરગીજ,
 તુમારી ઝુદ્દકે પ્રન્દેમે જો ફસ કર છુટે હે,
 પરેશાં ઝુદ્દસે મુંબુલ હે નરગીસ મસ્ત આંખે પર,
 તેરે ગાલુપે શુલ સદકે હે કુરબાન કદ પે બુટે હે,
 ચહી હે કોલ મુશા કા ન બના ઈનકી બાતોં પર,
 રકીબે રસીયા જીતને હે-બેહુહદે હે ઝુટે હે,

ગઝલે-ઉસ્તાદી, રાગ-કેહરવા.—

અપને પવાજકી
 જોગન બની,
 જોગન બની
 ખેરાગન બની-મેતો
 છુટા પગીના નગન રે
 બોયા ચંબેલી ફૂલ,
 મળ મળીયન મીન
 મેદગ ગુચે
 પેહને નખી ગુલ-મેતો
 પત્તા દુટા ડાલસે
 લે ગદ પવન હાય,
 અખંડ બીજડે બીભેજ
 દર પડે જો બીયે-મેતો.
 હોતા અદર મજ રહાહે
 બહાર ખડી હે બરાન,
 ચારો પાયે ઉડ ચંચે તો
 નાઈ ન આયા સાથ-મેતો
 સોના લેને પીતુ ગયે
 ગુના કર ગયે દેશ,
 સોના લે પાયુ નહા આયે
 ભગવા લો ગયે દેશ-મેતો
 ૩૩૩૩૩૩

ગઝલ-કલયર,— તર્જે કંવાલી.—

યસરખ નગરી દીખા દો ઝરા. યા હખીએ ખુદા, યા હખીએ ખુદા,
મુજે શેહર મદીના પીયારાલગા, યા હખીએ ખુદા યા હખીએ ખુદા,
મેરી નઘયાં ગ્ને આમજધાર પડી, યા હખીએ ખુદા યા હખીએ ખુદા,
મુજે મોજ ગુનાહસે બચાલો ઝરા. યા હખીએ ખુદા યા હખીએ ખુદા,
તેરે રોગે પે આનકે શીશ ધર. ઓર બનકે બંવર અલબેલ શીરં,
મુજે સુતી શજરયાં દીખાદો જરા. યા હખીએ ખુદા યા હખીએ ખુદા,
નોરી પ્રીતકી રીતગ્ને પીયારી લગી. મેને પીરે મુગાં મેઘે અરજ કરી.
મુજે નામ પીયારા સીખાદો ઝરા, યા હખીએ ખુદા યા હખીએ ખુદા,
રહું ખ્વાન પીયાકી નઝરોમેં. ઓર લહલે હો મેરી કલયર મેં,
કલયરકી યેહી હઝે તુંમસે દોગ્યા. યા હખીએ યા હખીએ ખુદા,

શાને-શાબીર તર્જે-ગઝલ- કંવાલી

ગરદુને વીલાયત કે હંચ કમર મખદુમ જનાય અલાહીદીન,
આંખો કી જીયા તનવીરે સહર મખદુમ જનાય અલાહીદીન.
એક ધુમ મચી હે ચારોં તરફ કયા શાનહે કયાહે ઈજગે શરફ,
દરયાએ ફરામત કે હંચ ગૌહર મખદુમ જનાય અલાહીદીન.
ગંજના સીરરે ખરી વજલી અંકલીમેં વીલાયતકે હો વલી,
મહકમ તુમ્હારે જન્નો બશર મખદુમ જનાય અલાહીદીન.
રોગે પે ખુલાએ આપ અગર રક્સ અપના દીખાકર શામે સહર
હો જાવે શીદા તાહિસે બજર મખદુમ જનાય અલાહીદીન.
કલયર મેં ખુલાલો બહેરે ખુદા બતલાઓ રહું કબતકમય જુદા,
હો જાવે નીગાહે લુદ્દ ઈધિર મખદુમ જનાય અલાહીદીન.
કલયર મેં મજર તુમ્હારાહે કયા કાખીલે દીદ નજરા હે,
હુટતાહે તુમ્હારે ક્યજ કા જર મખદુમ જનાય અલાહીદીન.
રાગીય કી પરેશાં હાલત હે ફરકત ને બનાઈ ખુરી ગત હે,
કયું લેતે નહિં તુમ આકે ખબર મખદુમ જનાય અલાહીદીન.

ગઝલે-મુશા-તજે-કન્વાલી.

ઉસને કહા બતલા તુજે
 ડીસકી મોહખત હોગઈ
 મયને કહા મુજકો તો—
 બસ તેરીદી ઉદ્દત હો ગઈ
 ઉસને કહા અબ સચ બતા
 વેહશી તું કબસે હો ગયા
 મયને કહા જબસે તેરી
 જુલફેકી આહત હો ગઈ
 ઉસને કહા કબસે યે તેરા
 હાલ અબતર હો ગયા
 મયને કહા જબસે તુમારી
 મુજકો પુરકત હો ગઈ

ઉસને કહા ખીસ્તરસે તુ કયું ઉઠ નહીં શકતા બતા
 મયને કહા અય ગુલ જસે તેરી મોહખત હો ગઈ
 ઉસને કહા સબકો પૂના હે મા સીવા અદલાહ કે
 મયને કહા કીર કયું તેરે દીલમેં કુદરત હો ગઈ,
 ઉસને કહા હોબખેગી મુશા તેરી પુરી મુરાદ,
 મયને કહા અય શોખ ગર તેરી ઈનાએત હો ગઈ,

મીસ. રોઝા—રાગ, દેશ—તાલ. ધીમા, ત્રીતાલ—

છબ દીખલાન્ત બાંકે સાવરીયા, ધ્યાન લગો મોહિે તોરાડે,
 બાંકે ચિતવન નયના રશીલે, ચાલ ચલત મતવારીરે,
 કાહે કરત કિત જાઉં સખીરી ન માને જ્યા મોરાડે,—છબ.

નાટકે—લયલીમજનુ—રાગ—જોગીઆ પદ.
 લયેલી, લયેલી—પુકારું મએં બનમે,
 મેરી લયલી બસી મોરે મનમે—લયલી.
 બની દીલબરકે મુજસે છુડાયા.
 આગે કુરકતમે જુકે જલાયા,
 હુવા શયેદા હું મએં એ અગનમે,
 મેરી લયલી બસી મોરે મનમે—લયલી.
 મએં તો હુંડું હું સારા જીરાના,
 સખ હી કહતે હએં મજનુ દીવાના
 નહીં તાલ હએં મુજ બે વતનમે
 મેરી લયલી—બસી મોરે મનમે—લયલી.
 ગજલે—ફ઼ર. તજે—કંવાલી.

મસીહાઈ અપની દીખા કમલી વાલે,
 મેરે મુરદા દિલકે જુલા કમલી વાલે,
 તેરા નામ નુરુલ હુદા કમલી વાલે,
 તેરી શાન બેઘન્ટીહા કમલી વાલે,
 કહુંગા સરે હથ સરકે ઝુકાકર,
 મેં તેરા હું તેરા, બચા કમલી વાલે,
 સુના તેરે આરીજકી લીખતેહી લીખતે,
 મુઝે હીપૂઝ કુરઆં હુવા કમલી વાલે,
 બુલા એહમદાબાદશે અપને દરપર,
 યે હય ફ઼રકી ઇલતીબ કમલી વાલે.

રશીકે મહેશીલ, ગઝલે—કંવાલી.

વોહ મસ્ત નાઝ હરસું જલવા દીખા રહાહે,
આંખો મય છા રહા હે દીલ મય સમા રહા હે
હુરેસિયું મલાએક ખુશ હોકે બોલે દેખો
કીસી શાંત સે ખુદાકા મેલખુય આ રહાહે
છન છન કે નુર કિસકા ફેલાહે સખ જહાંમેં
પરીયું મય બેઠ કર વોહ જલવા દીખા રહાહે
ઉલજન મય પડ ગયા હે દીલ ચાક ચાક હોકર

શાંતે સે આજ કોઈ ઝૂંકે બના રહાહે
બેતાબ હોકે ખીજલી સરે તુર ગીર પડીહે
ચશમે સનમકા સરમા જનહુ જગા રહાહે
ધન્સાક હે તુંમીસે પરદા દુધકા કીયુ હો
દીલ મય મમા કે પ્યારે કીયું મુહ છુપા રહા હે

ગઝલે, અઝબાસ—તળે—કંવાલી,

હમને જો તેરા રોઝા મગદુમ વલી દેખા,
શીરદોસે બરી ગોયા મગદુમ વલી દેખા,
હોતા હે જો હાઝીર વોહ પાતા હે મુરાદ અપની,
દરબાર તેરા અયસા મગદુમ વલી દેખા,
કેહતે હે જહાં વાલે તુમ કુતુબ હો કોનો ન કે,
કીસકો ચે લલા રૂતબા મગદુમ વલી દેખા,
દમ ભરતે હે ઉલ્કત કા અસ્ખાબે જહાં સારે,
આલમ કો તેરા શયદા મગદુમ વલી દેખા,
ધસ ગુલશને આલમ મેં અઝબાસ કી નઝરોને,
હર સમત તેરા જલવા મગદુમ વલી દેખા,

નાટકે—અખબેનાં બંધન—ગઝલે—કબાલી.

બાગ બાંકા હૈ ન ખટકા, નહૈ સૈયાદકા લય,
 દોસ્તો દીલસે કહોં; હિંદુ મુસલમાનકી જય,
 આંખ ખોલે હિન્દ, અખ ગફલતકે પરદે દુર કર,
 આજ તક સોચા, મગર અખ ખવાખ દિલસેં દૂર કર.
 રાસ્તા હૈ એક, પર ગલીઓ મેં ચકકર હૈ ખડા,
 હૈ ખુદા ઐર રામ એક, દો દો દે રખને દૂર કર.
 કૌન હિન્દુ ઐર મુસલમાન, પારસી સખ ભાઈ હેં,
 એકમાકેં હેં સપુત, આપસકે, ઝગડેં દૂર કર,
 બાદ મરને કે ન જા, હરગીઝ બિદેશીકપ્પ મેં,
 ગર બિદેશી હૈ કફન, ઉસકે લી દુકડે દુર કર.
 ગઝલે. કલયર—શાને મીરાં.

ચલો અય દોસ્તો દેખો સખાવત મેરે મીરાંકી,
 હુય કયસી ખુશનુમા ઘર ઘર બશારત મેરે મીરાંકી
 મસીહાસે ન હૈ અચ્છા મરજ ઉસકોલી દમ ભરમે,
 કરેહેં હાફ સરતાપા હીપ્રાઝન મેરે મીરાંકી,
 અગર લીખ્યા ન હૈ કીસમતમે ઊસકે લોહપર કુચલી
 ઉનેલી દાદ દેતી હુએ સુખઅત મેરે મીરાંકી.
 કફનસે ઉસે ઉઠ ખડા હીંદુકા લાસા એકદમ ભરમે,
 હુઈ જખ ઉસકી મૈયતપર ઇસારત મેરે મીરાંકી
 અલી કીયા ખુબ પાચા હૈઅ વસીલા મેરે મીરાંકા,
 કયામતમેં લી હુએ હુમકો હીમાયત મેરે મીરાંકી.

• ગઝલે ફૃષ્ટ—તર્જ—કન્વાલી,

મય સો જાઉં યા મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 ખુલે આંખ સદ્લે અલ્લા કહેતે કહેતે
 કીયા જુબહ કાતીલને રૂક રૂક અચસા
 જખાં થક ગઈ મરહુબા કહેતે કહેતે
 મય વલવયલ પઢને લગા ખેખુદીમેં
 તેરી જુલ્ફા માંજરા કહેતે કહેતે
 હુધ સેંકડો મુશકીલ મેરી આશાં
 ફકત એક મુશકીલ કુસા કહેતે કહેતે
 અદબસે જખાં થામ કર રહે ગયા મંચ
 હુખીખે ખુદાકો ખુદા કહેતે કહેતે
 પહોંચ જાઉં યા રખ મદીનેમેં મંચલી
 ઇસી તરેહ સદ્લે અલ્લાહ કહેતે કહેતે
 સખાં તુહી લે ચલ મદીનેમેં મુજકો
 બહોત દીન હુવે મુસ્તફા કહેતે કહેતે

(દીગર)

જખાં ખુશ હોયા ખુદા કેહતે કેહતે
 નિકલ જાએ દમ મુસ્તુફા કેહતે કેહતે
 તમન્ના હય દીલમેં કે દાખીલ હો યા રખ
 મદીનેમેં સદ્લે અલ્લા કેહતે કેહતે
 હુવા તુરપુર રો અખ મુશાકો અચસા

ઝળાં રૂક ગઇ મુદ્દહુઆ કેહતે કેહતે
 મોહબતમે કામીલ હુવે ઇબને હયદર
 ફીદા કર દીયા સર રઝા કેહતે કેહતે
 મઝા હો જો મહેસરમે કુછ મુજસે પુછે
 મેં હો જાઉં ચુપ મુસ્તુફા કેહતે કેહતે
 ગદાઈસે શાહી મીલી ફૂંખકો અબ
 યે રૂતબા મીલા મુસ્તુફા કેહતે કેહતે
શાને મીરાં—ગઝલ. કંવાલી.

જાન મેરે દાતાર પ્યારે લે ખયર, જાને હયદરકે દુલારે લે ખયર.
 અલાદ અલાદ, આપકા દરઆર કયા, જાઉં મેં મદકે તુમ્હારે લે ખયર.
 હઝરતે દુસતનેનકે તુમ લાલા હો, ગૌઝુલ આઝમકે પ્યારે લે ખયર.
 બાઈ સૈયદ અમુમીયાં કે દુઝર, નથ્યુ શાહ નાપેય તુમ્હારે લે ખયર.
 ખાદીમે દર પેલ મીયાં મોલંમદ, રોજે શય દરપે પુકારે લે ખયર.

ગઝલે—કલયર—શાને મીરાં.

રવાં હેઅ હીનદમે હરજા સખાવત મેરે મીરાંકી
 અયાં હે જા બજા દેખો હીમાયત મેરે મીરાંકી,
 દરેઅકદસપે ખવાજા કે સવાલી શોર કરતે હેં,
 વહાંપર લી નઝર આઈ ઇનાયત મેરે મીરાંકી,
 સખબ આલાદ કે માયુસ હોવે જો ખુદાઈસે,
 ઉને આલાદ દેતી હય કરામત મેરે મીરાંકી,
 જમાના ફઈજ પાતા હય દરેઅકદસ પે મીરાંકે,
 જુલા દેતી હેઅ મુરીદોંકો ઇશારત મેરે મીરાંકી,
 જો દેખા ખવાબ મે ઇસ કલયરી ને શાન મીરાંકી,
 ઠહા કરતા હે જબસે યે સુજાઅત મેરે મીરાંકી.

શાને-શાખીર. ગઝલે-તજજમુલ-કુમરી.

તન વાઝં નીસાઝં ધન સજનીરે, ખલકત સારી જાત હય વારી.

ખવાજ હય વોહ તોરી દીલખરીરે.—તન વાઝં.

તુમરે દરસકો નીસ દીન પલ છીન તરસેં મોરે નેન,

ચાંદ સા મુખડા જલદ દીખાદો થંડી હય મોરી નેન.—તન

તુમરે ચમન કે કુલહંચ ન્યારે ખવાજ કુતબુ દીન,

કુતબકે તારે રાજ દુલારે બાવાં ફરીદુ દીન.—તન

શાને નખી મહેબુબે ઇલાહી ખવાજ નીજમુદીન

જાને અલી કલયર કે ખાશી ખવાજ અલાઉદીન.—તન

પીર ખશીર કે ખલખલ જાઉં ડાઝં મંચ તન મન વાર,

ઔર “તજમુલ” કોન હય મોરી નાવકા ખેવન હાર.—તન

મી. મુરાદઅલ્લી —ઉસ્તાદી લજન.—

મદીનેમેં મોહમદ આયો, દીલબર સચ્ચો દીન જગાયો,

સરવર સચ્ચો દીન જગાયો.—મદીને.

જુમ્હેડી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ધર જાયો,

દાર્દ હલીમા પાલના જુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો;

અબદલા ધર અનંત વધાયો.—મદીને.

નખી મોહમદ ચલે મેહેરાજકુ ચોથે અરસપે આયો,

ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અંગુડી નખિસે પાયો,

મુદત પરદેમેં દીખાયો.—મદીને.

ઉસ પરદેમેં નખીકું ખીડાયો, અનહક ભેદ ખતાયો,

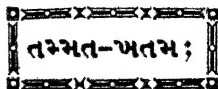
આશુક માશુક દોનો હીલમીઝ જોડે, આશુક માશુક મન બાયો

નખીજી મહેરાજ સીધાયો.—મદીને.

નરકી યગરી નરકા જામા, નરકી સેજ ખીલાયો,
 નરકા સેહરા, નખીજકે શીરપર. મોતીયન મેલ યરસાથો;
 નખોજ મેહરાજસે આયો.—મદીને.
 કલમા પટો નીત નર નખીકા, ઇલિમે-દીલ સોલાયો,
 લાઈલાહા, ઇલિહીલાહા મોલમદ રસલીલાહ ફરમા મુખપાક પદાયો,
 નીરોસા તેરે કદમોમે આયો.—મદીને.

ગઝલે, આકીલ—તર્જે કંવાલી.

ઇનસાન કે જીસ્મો જાંમે મૌલા બદનમે તુ હય
 પહેલુ મે દીન જીગરમે હર અબ્જુઅતનમે તુ હય
 ખુદખુલમે શુલમે શુનયએ સરવે ચમનમે તુ હય
 મહંદીલમે અંબુમનમે સમઅ વ લગનમે તુ હય
 ચંપા ચંબેલી બેલા ઔર નસતરનમે તુ હય
 શુલખુટેમે કલીમે ઔર ચા સમનમે તુ હય
 ફરહાદ કેસે લેલા શીરી સખુન મે તુ હય
 મસજીદમે મંદરોમે બસ્તી વ બનમે તુ હય
 અંદાજમે અદામે ઔર બાંક પનમે તુ હય
 ખુબી મે ખુબરમે હુસ્નો ફખનમે તુ હય
 ઝાહીદમે મુત્તદીમે આબીદકે મનમે તુ હય
 ગબર મુસલમાન કાફીર ઔર બરહમનમે તુ હય
 કુફ્રમે કરબલામે યસરબ કે બનમે તુ હય
 જરારમે જરીમે શમશીર ઝનમ તુ હય
 રાહતમે ઐસો અક્ષરત ઐનો ચમનમે તુ હય
 આકીલ કે દરદો ગમમે, રંબે મહનમે તુ હય

બેહદ સરસ્તા ભાવ તાહીદ મંગાવો.

પ્રખ્યાત વાર્તાઓ.

ગજરા માફની, વાર્તા મોટી.....૦-૬-૦

શુભઅંકાવલી, વાર્તા મોટી.....૦-૬-૦

સદેવંત સાવલીંગા, વાર્તા મોટી.....૦-૬-૦

સુંદર કામદાર, વાર્તા મોટી.....૦-૬-૦

બરાશ કસ્તુરી, વાર્તા મોટી.....૦-૬-૦

શ્રી ચરીત્ર મોટી,.....૦-૬-૦

હોયલ પદમણી, મોટી.....૦-૬-૦

છેલ જરાર, રાણી ખુમના, મોટી.....૦-૬-૦

ચંદ્રસેન વેળી પદમણી.....૦-૪-૦

રાજખાળા અથવા લાગ્યહિન લામીની.....૦-૮-૦

સતી ઉજળી અથવા મેહ જેઠવો.....૦-૪-૦

સોન કંસારી વાર્તા.....૦-૪-૦

પરાક્રમી લાખો કુલાણી.....૦-૪-૦

પાપની પુતલી અથવા પેટમાંના દાંત.....૦-૮-૦

બાદશાહ બીરબલની વાર્તા.....૦-૮-૦

ઉપર જણાવેલી દરેક ચોપડીઓનાં ભાવો ગ્રહાકોનાં લાભ ખાતર ઘણાંજ ઘટાડીને મુકેલાં છે. દરેકની કીંમત ઉપરાંત ટપાલ ખર્ચ જુદું, છુટક એક ચોપડીપર લગભગ ત્રણ આના ટપાલ ખર્ચ લાગે લાગે છે. માટે એકથી વધુ મંગાવનારને ટપાલ ખર્ચમાં ફાયદો થશે. આ તથા એ શીવાય બીજી બુકો મળવાનું ઠેકાણું-

શ. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર્સ રાણીતળાવ-મુરત.

નાટક, ગાયન, ગઝલ, કન્વાલ્ટી વીગેરેના શોખીનો મારે
મુંદર છાપ અને રંગીન સચીવ પુંઠાવાળી
ઉત્તમ બુકો હમારા તરફથી બહાર પડી છે.

સંગીત કોનોગ્રાફ

ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૧-૨-૩-૪-૫. સાથે

બાજ રંગના ગઝલો	નુરુલ હાકીમ	૧	૧
બાજુકે ગાન	કિર્તી ગાન	૨	૨
મહકાલી મહાની	મહકાલી મહાની	૩	૩
બગીચાનું ગ	મહકાલી મહાની	૪	૪
મહેરી બેલા	મહકાલી મહાની	૫	૫
બનાવવી નારન નાર	મહકાલી મહાની	૬	૬
ગોપીના	મહકાલી મહાની	૭	૭
ગલદસ્તી પ્રકાર	મહકાલી મહાની	૮	૮
જલદી પા	મહકાલી મહાની	૯	૯
હુન્નરે ગાન મહકાલી	મહકાલી મહાની	૧૦	૧૦

એ શીવાય બીજી બહુતી પ્રખ્યાત બુકો ખરીદવાં
માટે હમારું શરનામું યાદ રાખશો બહાર ગામનાં ઓડિયો
પુસ્તકો ધ્યાન આપવામાં આવે છે

બહારનાં નામની નંગાનનાનેબના માટે ખૂબ ન્યવતરનું કલાકૃતિ
મુદ્રેનનું મહીલાલે બાજુકે પાસે

કલાકૃતિ-સી. એમ. શાહ. બુકસેલર્સ-રાણીતબા
મુરત

